

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010020
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010020.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Petra Kvietka, na neverejnom zasadnutí dňa 18. mája 2022, v trestnej veci odsúdeného F. H. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 14.03.2022, sp. zn. 10Nt/2/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. H. zamieta.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 14.03.2022, sp. zn. 10Nt/2/2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného F. H., nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania vo veci vedenej Q. súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/14/2014.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 14.03.2022 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.03.2022. Namietal, že u neho zásadným spôsobom došlo k porušeniu zákonných podmienok, ako aj to, že svedok Z. S. na verejnom zasadnutí nevypovedal pravdu, resp. s odstupom času sa nevedel rozpamätať na podstatné okolnosti, a to že odsúdený mu vôbec nespomínal žiadnu retiazku, ktorú mali strhnúť poškodenému. Tiež sa nevedel rozpamätať na to, že mu pri spisovaní zápisnice po skutku obvinený rázne povedal, že nevie čítať a písať a on mu povedal, nech to len podpíše, že z toho aj tak nič nebude. Existujú preto indície, že tieto skutočnosti mohli nastať, avšak uvedený svedok ich s odstupom času nevie potvrdiť, ani vyvrátiť a len odkazoval na časový odstup od skutku.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Odsúdený sťažnosť následne zdôvodnil aj sám, a to podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.04.2022. Namietal zaujatosť konajúceho samosudcu, ako aj to, že sa dôsledne nezaoberal dôkaznou situáciou a nevysporiadal sa s novými dôkazmi. V zmysle judikatúry EÚ je pritom súd povinný sa námietkou zaujatosti zaoberať. Dôvodom jeho návrhu na obnovu konania je preukázanie jeho neviny. Ďalej uviedol, že v konaní sp. zn. 9T/1/2017 si odpykal uložené tresty v súhrne duplicitne, nakoľko v čase ukladania súhrnného trestu mal tresty z konania vedeného pod sp. zn. 3T/36/2016 už vykonané. Na uvedené mu samosudca povedal, že takéto chyby sa stávajú. Je zrejmé, že súd pochybil v konaní sp. zn. 9T/1/2017, ako aj v predmetnom konaní, keď ho uznal za vinného zo zločinu lúpeže, ktorý nespáchal, a to aj s poukazom na to, že na mieste činu sa takáto lúpež spáchať nedá.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru,

že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Tr. por.

Odsúdený F. H. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 24.02.2015, sp. zn. 3T/14/2014 právoplatne uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 a pol roka s probačným dohľadom. Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 15.06.2020, sp. zn. 3T/14/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.08.2020, sp. zn. 3Tos/122/2020 bolo rozhodnuté, že sa v uvedenej skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený nepodmienený trest odňatia slobody, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle hypotézy uvedenej v právnej norme je súd povinný povoliť obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom ak :

- existujú nové skutočnosti alebo dôkazy
- tieto nové skutočnosti alebo dôkazy boli súdu skôr neznáme
- tieto skutočnosti a dôkazy by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine

Rozhodovacou praxou bolo ustálené, že ak odsúdený navrhuje vykonať dôkazy skôr neznáme, súd je povinný citlivo a zároveň spravodlivo posúdiť potrebu ich vykonania na verejnom zasadnutí a spravidla až po vykonaní dovtedy neznámych dôkazov na verejnom zasadnutí môže súd so znalosťou veci zodpovedne rozhodnúť, či ich dôkazná hodnota by mohla priviesť iné rozhodnutie o vine alebo treste v pôvodnom konaní. Napokon to je samotnou podstatou konania o návrhu na povolenie obnovy konania - posúdiť, či dovtedy súdu neznáme skutočnosti alebo dôkazy môžu viesť k zmene rozhodnutia v pôvodnom konaní. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonalých dôkazov a to v rozsahu ustanovenia § 2 ods. 12/Tr. por. , ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19/Tr. por.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je teda zistiť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia sa v konaní o obnove konania nepreskúma.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného F. H. neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Výrok o zamietnutí jeho návrhu tak zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Zdôrazňuje že odsúdený tak v pôvodnom konaní, ako aj v predchádzajúcich návrhoch na obnovu konania namietal, že sa predmetnej trestnej činnosti nedopustil. Uvedené majú preukázať ním navrhnuté nové dôkazy, priestupkový spis Okresného úradu Veľký H. č. OU-VK-Q.-XXXX/XXXXXX a výsluch svedka Z. S..

S jeho obhajobou v uvedenom smere sa však v pôvodnom konaní relevantným spôsobom prvostupňový súd vysporiadal, keď na základe vykonaného dokazovania bez pochybností dospel k záveru, že žalovaný skutok spáchal on v spolupáchateľstve s D. K.. Q. sa pritom vzdal práva na podanie odvolania. Napriek uvedenému okresný súd vykonal ním navrhované dôkazy, výsledkom ktorého postupu nebolo zistenie skutočností odôvodňujúci povolenie obnovy konania. Konkrétne z uvedeného priestupkového spisu je zrejmé, že sa netýka predmetného skutku a vypočutý svedok nepotvrdil odsúdeným namietané skutočnosti, odolávajúc sa aj na odstup času od spáchania daného skutku (takmer 9 rokov). Odsúdenému pritom nič nebránilo, aby uvedeného svedka navrhol vypočuť v pôvodnom konaní, v ktorom ani nevyužil možnosť podania opravného prostriedku. Navyiac, návrhy na povolenie obnovy konania začal podávať až po tom, čo mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, výkon ktorého mu bol najprv podmiennečne odložený na skúšobnú dobu.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že skutočnosti uvedené odsúdeným a ním navrhované dôkazy nie sú takej dôkaznej sily, aby v spojení s dôkazmi už skôr vykonanými, vzhľadom na ich komplexnosť, rozsah, silu, a z toho vyplývajúcu celkovú dôkaznú hodnotu, mohli mať za následok zmenu pôvodného rozhodnutia vo výroku o vine alebo treste.

Pokiaľ ide o námietku zaujatosti voči samosudcovi, odsúdený ju nevzniesol bez meškania, t. j. po predvolaní na verejné zasadnutie, alebo aspoň na jeho začiatku, ale až následne po tom, čo samosudca rozhodol o zamietnutí jeho návrhu na povolenie obnovy konania v tejto trestnej veci. Z tohto dôvodu o nej samosudca nielenže nemohol, alebo podľa § 32 ods. 6 Tr. por. ani nemal konať, a preto o nej nerozhodoval ani sťažnostný súd.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.